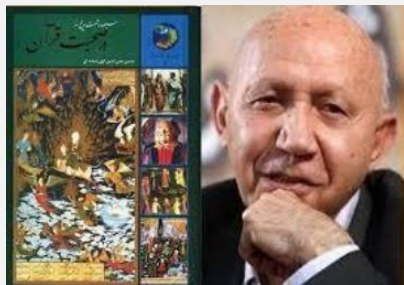

دعای حضرت عیسیٰ (ع) برای نزول مائده آسمانی

دعای نزول مائده را که در آیه ۱۱۴ سوره مائده آمده است...

دعای نزول مائده را که در آیه ۱۱۴ سوره مائده آمده است می توان اشاره به قرآن دانست که سراسر مائده آسمانی از خیر و جمال و حقیقت است که مائده آسمانی همان کلمات قدسی حضرت عیسا ست و همه بشریت از اول و آخر می تواند به ذوق آن مائده محبت دست یکدیگر را بفشارند.

۲۶۵ روز در صحبت قرآن نوشته استاد حسین محی الدین الهی قمشه ای کتاب چهارم از مجموعه کتاب های جوانان و فرهنگ جهانی است. این مجموعه با هدف شناساندن فرهنگ و ادبیات به جوانان اولین بار سال ۱۳۹۰ به همت نشر سخن تدوین منتشر شده است.

کتاب «۲۶۵ روز در صحبت قرآن» ۳۶۵ قطعه کوتاه و بلند از قرآن برای آشنایی جوانان با تعلیمات فراگیر قرآن انتخاب شده و کوشش شده است که این گنجینه تصویری از ابعاد گوناگون کلام آسمانی برای مخاطب ترسیم کند.

این کتاب، تفسیر در معنی اصطلاحی کلمه مانند تفاسیری چون کشاف و مجمع البیان و امثال آن نیست، بلکه بیشتر انعکاسی از کتاب وحی در ادب عرفانی فارسی و اسلامی است و نگاهی دارد به قرآن از دیدگاه ادبی، زیباشناسی و اخلاقی، اجتماعی و عرفانی.

گروه اندیشه ایکننا به منظور بهره مندی مخاطبان خود از این گنجینه قرآنی و ادبی اقدام به انتشار قطعه «هایبی از کتاب «در صحبت قرآن» کرده است. دومین قسمت از این تحفه این کتاب با عنوان دعای «حضرت عیسی برای نزول مائده آسمانی» تقدیم مخاطبان گرامی می شود.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوْلَادِنَا وَأَخْرَانَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (مائده ۱۱۴)

عیسی بن مریم گفت: پروردگارا، ما را از آسمان مائده ای بفرست تا این روز برای ما و آیندگان عید مبارکی گردد و آیتی از رحمت تو باشد که تو بهترین روزی دهندگانی.

این دعایی است که شایسته است همه مردمان به دل و زبان با پروردگار خویش زمزمه کنند و جز این مائده های زمینی که همه لطف و رحمت خداوند است. مائده ای نیز برای روح از آسمان بطلبند که روزی خاص آدمیان در آسمان است.

مائده آسمانی یا از جنس حکمت و معرفت و دانایی است چون در یافتن سر قضای الهی و راه های قرب و حضرت حق و شیوه ای آراستن خویش برای محبوب شدن نزد آن معشوق یگانه و نهایتاً محبوب شدن در دل های مردمان، و گاه تجلیات زیبایی است که آن نیز مایه بهجت و شادی و الهام بخش هنرهاست و یا کارهای نیکو و خدمت به خلق است که آن نیز مائده آسمانی و خوراک جان ماست و اگر کسی در عمر خویش به کار خیری نپردازد و دلی را شاد نکند و آسایشی فراهم نیابد از درون زار و نزا و لاغر می شود و می میرد. به قول سعدی:

جماعتی که ندانند «حظ روحانی»
که این تفاوت بین دواب و انسان است

گمان برند که در باغ عشق سعدی را
نظر به سیب زنخدان و نار پستان است

برای نیل به حظ روحانی باید برنامه ریزی کرد و از جمله گام های مؤثر در جهت نزول اینگونه مائده های ربّانی یکی رسیدن به حضور انسان های فرهیخته و روحانی صفت است از آنکه رسیدن به حضور آنها خود نشستن بر سفره مائده آسمانی است و از گام های دیگر تهیه و مطالعه کتاب های خوب و متعالی و نیز آموختن یکی از هنرهای هفتگانه چون موسیقی و نقاشی یا حداقل گوش کردن به موسیقی و تماشای آثار بزرگ هنرهای تجسمی چون استماع آثار باخ و موزارت و هندل یا موسیقی های اصیل و متعالی همه کشورهای جهان و تماشای آثار لئوناردو داوینچی و رافائل و میکل آنژ و امثال آنهاست و داشتن سازهای موسیقی و کتاب های هنری و لوحه آثار نقاشان و مجسمه سازان و تصویر آثار باعظمت معماری چون تاج محل و مسجد شیخ لطف الله و قصر الحمراء و مجموعه ای از نگارگری های سنتی ایران که ضیافت چشم و شهد و شراب روحانی است، بهترین متاع خانه هر کس تواند بود. البته پس از مهمانان و نیازمندی که بدان خانه رفت و آمد می کنند و بالاترین زینت هر خانه اند.

دعای نزول مائده را که در آیه ۱۱۴ این سوره آمده می توان اشاره به قرآن دانست که سراسر مائده آسمانی از خیر و جمال و حقیقت است و نیز توان گفت که مائده آسمانی همان کلمات قدسی حضرت عیسا ست که از آن حضرت به جای مائده و همه بشریت از اول و آخر می تواند به ذوق آن مائده محبت دست یکدیگر را بفشارند و به درستی و راستی و شوق خدمت به یکدیگر، جشن مهربانی و کارناوال و کاروان صلح و دوستی به راه اندازند و نغمه سر دهند که: خوشا به حال مسکینان در روح(و تشنگان و گرسنگان مائده های آسمانی) زیرا ملکوت بهشت از آنهاست. به گفته مولانا:

مائده از آسمان شد عائده
چون که گفت «انزل علینا مائده»

منّ و سلوی نیز که به دعای حضرت موسی بر بنی اسرائیل نازل شد از همین گونه مائده های آسمانی در مقابل سیر و پیاز و عدس بود که بنی اسرائیل می خواستند.

ایکنا

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (انعام ۱۲)

بگو (ای پیغمبر) آنچه در آسمان و زمین است از آن کیست؟ و بازگو که البته آسمان و زمین همه ملک خداست که لطف و رحمت را بر خویش فرض کرده است. او بی گمان همگی شما را در روز قیامت، که شکی در وقوع آن نیست، با هم گرد می آورد اما کسانی که خود را به فریب دنیا در زیان افکنده اند بدان روز ایمان نمی آورند.